

APOI A PLECAT DUPĂ LUP SĂ-L POFTEASCĂ LA
PRAZNIC. A MERS EA O VREME PRIN PĂDURE,
PÂNĂ CE A AJUNS LA MARGINEA UNEI PRĂPĂSTII
ÎNTUNECOASE. ACOLO ERA CASA LUPULUI.

– BUNĂ VREME, CUMĂTRĂ! DAR CE VÂNT
TE ADUCE PE AICI? A ÎNTREBAT CU GLAS
MIEROS, LUPUL.

— BUNĂ SĂ-ȚI FIE INIMA, CUMĂTRE! IATĂ, MARE
NENOROCIRE S-A ABĂTUT ASUPRA MEA: S-AU
PRĂPĂDIT IEZIȘORII MEI! FAC UN PRAZNIC ȘI AM
VENIT SĂ TE POFTESC ȘI PE DUMNEATA.

APOI AU PLECAT AMÂNDOI PE DRUM: CAPRA
PLÂNGÂND, IAR LUPUL PREFĂCÂNDU-SE
SURPRINS DE ASEMENEA VESTE.

